

Tìm Mẹ

Dịnh van Son

Câu chuyện này xảy ra tại khu xóm tôi ở Quận 4 - Saigon hồi đầu thập niên 1980. Lúc bấy giờ tình hình kinh tế rất khó khăn. Đa số người dân Saigon tìm cách vượt biên. Trong xóm tôi có đôi vợ chồng trẻ, nhà họ đối diện nhà tôi. Anh chồng làm phụ hồ còn cô vợ có buôn bán nhỏ ngoài chợ. Trong xóm ai cũng gọi họ là anh chị Hai. Tuy lấy nhau đã lâu nhưng đường con cái dường như hiếm muộn. Họ đã đi chạy chữa khắp mọi nơi nhưng xem ra không có kết quả gì. Anh chị dự định sẽ xin đưa con nuôi về cho vui cửa vui nhà.

Trời khiến xui thế nào buổi chiều hôm đó trời mưa rơi tầm tã. Chị Hai đang lui cui dưới bếp thì bỗng nghe có tiếng gọi ngoài cửa. Chị bước nhanh ra xem thì thấy một cô gái còn khá trẻ trên tay ôm chiếc khăn choàng trắng trong đó là đứa bé còn đỏ hỏn. Cô gái gật đầu chào chị rồi nói trong nghẹn ngào:

- Em chào chị, em nghe nói chị muốn tìm đứa con nuôi... em đem tới đây...
- Ủi sao em không nuôi mà đem đưa cho chị
- Chị à... em không có khả năng nuôi đâu chị... mong chị nhận nuôi con em...
- Ủi chị cũng mong có đứa con cho vui cửa vui nhà. Rồi bây giờ em làm gì và ở đâu?
- Dạ... em gửi con cho chị xong... em về quê chị ạ.
- Thôi được rồi, để chị gửi ít tiền cho em về quê sinh sống.
- Dạ... cảm ơn chị. Mong chị nuôi cháu nên người... em biết ơn chị lắm
- Được rồi, tôi sẽ yêu thương nó như con ruột của mình.

Nói xong chị Hai bước vào trong nhà lấy ra xấp tiền đưa cho cô gái. Cô gái ngẩn ngừ rồi cảm lấy mà nước mắt rưng rưng. Cô bước nhanh ra khỏi cửa rồi bất ngờ quay trở lại ôm hôn con thắm thiết. Chị Hai thấy vậy cũng không cầm được nước mắt. Cuối cùng thì cô gái chạy nhanh ra khỏi cửa mà nước mắt rơi lã chã...

Từ ngày có đứa bé thì trong nhà rộn rã tiếng cười vui. Anh chị xem nó như là báu vật của đời mình. Đó là đứa bé gái, chẳng mấy chốc nó lớn khôn và tới tuổi tới trường. Buổi sáng anh đưa cháu đến lớp rồi đi làm, tới trưa chị Hai đi bán về rước cháu luôn. Càng lớn cháu càng xinh đẹp, làn da trắng muốt. Đôi mắt to tròn. Nếu nhìn thoáng qua ai cũng nghĩ cháu là con lai. Bà con lối xóm khi đi ngang qua nhà chị đều trầm trồ khen đứa cháu gái. Anh chị Hai thì giấu kín chuyện đứa bé là con nuôi. Chỉ có tôi là biết chuyện đó thôi.

Đầu năm 1990 Chính phủ Hoa Kỳ mở chương trình có tên "Amerasian Home Coming Act." tạm dịch là "Đưa Con lai về Mỹ". Người em trai của chị Hai khi nghe tin trên đã nghĩ ngay tới đứa con gái nuôi của chị, nó rất giống con lai. Đem ý nghĩ này anh nói cho anh chị Hai chịu đăng ký làm giấy tờ để xin visa diện con lai. Chị cũng hiểu xin được visa là điều không phải dễ. Anh Hai thì cương quyết không muốn đi vì anh còn phải chăm sóc cha mẹ già yếu còn chị Hai thì nghĩ đến tương lai cho con gái mình. Vì chuyện này mà vợ chồng anh chị hay cãi nhau làm không khí trong gia đình vô cùng căng thẳng.

Cuối cùng thì mọi người đều khuyên anh Hai nên chấp nhận vì cơ hội được định cư tại Hoa kỳ không phải dễ. Tuy nhiên tới khi làm thủ tục giấy tờ tại tòa Đại sứ Mỹ thì thật là nhiều khê. Rất nhiều loại giấy tờ khác nhau trong đó có giấy xác nhận ADN là khó nhất. Không biết làm cách nào mà người em trai của chị đã làm được hết các thủ tục cần thiết. Cho đến bây giờ theo nhiều người nghĩ thì có thể Tòa Đại sứ Mỹ biết đây là con lai giả nhưng vì nhân đạo mà họ chấp nhận (?) Vì anh Hai không chịu đi nên chỉ có Chị Hai là người giám hộ duy nhất được cấp visa cùng với đứa bé gái.

Được định cư tại đất nước Hoa kỳ là ước mơ của rất nhiều người. Cuối cùng thì chị Hai cũng đã có được tấm vé định cư trên đất Mỹ. Trong lúc chờ đợi ngày ra sân bay thì điều bất ngờ xảy ra là cô gái năm xưa đem con mình cho chị Hai nuôi bất ngờ tìm đến chị. Cô ấy năn nỉ cho gặp mặt con gái để nói lời tạm biệt. Chị Hai hỏi cô gái:

- Tại sao em biết chuyện chị được định cư bên Mỹ?
- Dạ em nghe đồn chị được định cư là nhờ con em giống con lai
- Ở thì chuyện đó cho là đúng đi mà đâu có liên quan gì đến em?
- Dạ em xin chị, em nhớ con lắm. Nhiều lần em có ghé qua nhà chị định vô thăm con nhưng em không dám vì sợ anh chị không cho

- Thật là lạ. Em đi đâu biệt biệt gần chục năm trời rồi bây giờ muốn nhận lại con. Hay là nghe tin mẹ con tôi định cư nên cô muốn tới đây để nhận lại con?
 - Dạ chị thương em. Tại em nghèo thiệt nhưng chưa bao giờ đến làm phiền anh chị. Tại vì em nhớ con quá nên xin đến đây để gặp cháu trước khi cháu lên đường định cư.
 - Thôi được để chuyện này tôi nói với cháu xem nó quyết định như thế nào?
 - Dạ chị, đây là địa chỉ dưới quê của em. Khi nào chị cho cháu biết là người mẹ ruột này không bao giờ bỏ rơi con, chỉ vì hoàn cảnh mà thôi...
 - Được rồi để khi nào tôi thấy thuận tiện sẽ nói cho cháu biết về người mẹ ruột.
 - Dạ em biết ơn chị. Chúc mẹ con chị lên đường thượng lộ bình an.
- Đêm về chị Hai băng khuâng lấm không biết là có nên nói cho con biết là có người mẹ ruột không. Em trai chị thì khuyên là nên đợi cháu lớn rồi hãy nói để không ảnh hưởng cho chuyến đi sắp tới.

Hôm mọi người tiễn chị Hai ra sân bay lên đường qua Mỹ thì cô gái có đến nhưng núp sau cánh cửa không dám ra nhìn con. Chị Hai chào tạm biệt mọi người căn dặn anh Hai và người thân trước khi lên máy bay. Giờ tiễn biệt bao giờ cũng vậy, ai cũng rơm rớm nước mắt còn cô gái kia thì khóc thầm đau đớn không lên tiếng.

Sau khi định cư tại Mỹ thì chị Hai tìm được việc làm, còn đưa con gái đã đi học. Chị cố gắng làm để dành tiền bảo lãnh cho anh Hai qua. Tại quê nhà cha mẹ của anh Hai cũng lần lượt qua đời do già yếu. Chị Hai hối thúc anh làm giấy tờ để gia đình đoàn tụ. Đưa con gái cũng nhớ ba gọi cho anh, thuyết phục anh qua bên đây. Cuối cùng thì anh chấp thuận để làm giấy tờ định cư bên Mỹ.

Sau này đây đưa con gái nuôi lớn khôn thì đã đến lúc chị Hai nói thật về người mẹ ruột của con mình. Quỳnh Thy, đưa con nuôi của anh chị Hai, sau khi nghe xong đã choáng váng rồi bật khóc. Cô ấy có nguyện vọng về lại quê hương để tìm mẹ ruột của mình. Nhưng hành trình tìm mẹ trên quê hương VN thật không đơn giản. Cầm địa chỉ bà mẹ ruột đưa cho má Hai năm xưa thì bây giờ khu này đã giải tỏa và người ta không biết bà ta đã di dời đi nơi đâu. Quỳnh Thy đăng báo và tìm kiếm trên mạng và các trang tìm kiếm khác nhưng hoàn toàn vô vọng.

Cho đến một hôm có người đã vô tình vào trang mạng và biết được tin tức của mẹ ruột Quỳnh Thy và cô cô hay. Khi cô đến nơi thì mẹ cô đang nằm chữa trị trong Bệnh viện. Mẹ cô đã bị ung thư phổi ở giai đoạn cuối. Trước giờ phút lâm chung, mẹ cô đã tâm sự những ngày tháng qua. Cô đã thắc mắc hỏi mẹ:

- Tại sao năm xưa mẹ bỏ rơi con?
- Con ơi... mẹ không bao giờ bỏ rơi con. Vì hoàn cảnh lúc đó ba con bị mất sớm do tai nạn trên công trường. Chỉ còn mình mẹ không đủ sức nuôi con nên tạm thời mẹ gởi cho má Hai con...
- Nhưng sau gần mười năm trời mẹ không hề ghé thăm con?
- Có đó con... mấy lần mẹ ghé qua nhà đứng ngoài sân nhìn ba má con quây quần ăn cơm rất ấm cúng làm cho mẹ mừng lắm vì thấy con đã được vô gia đình đàng hoàng tử tế.
- Gia đình bên mẹ hay ba không ai giúp mẹ sao?
- Ai cũng nghèo hết con ơi... họ lo cho mình còn chưa xong lấy đâu mà lo cho mẹ. Hôm ba con bị tai nạn trên công trường là lúc mẹ chuẩn bị sinh con. Con à, hãy tha thứ cho mẹ vì hoàn cảnh thôi, mẹ không muốn bỏ con đâu!
- Vậy là con hiểu rồi, con xin lỗi mẹ vì mấy năm qua con đem theo bao nhiêu uất ức quyết gặp mẹ để hỏi cho ra lẽ. Nay con biết hết sự thật rồi thì cũng là lúc mẹ không còn sống với con bao lâu nữa. Mẹ ơi, hãy sống với con để con lo cho mẹ.
- Con à, con đã hiểu lòng mẹ. Mẹ cảm ơn con nhiều lắm vì con đã biết cảm thông. Cảm ơn ba má Hai con đã nuôi dạy con nên người... vậy là mẹ yên tâm ra đi rồi...
- Không mẹ ơi, hãy để con lo cho mẹ. Cuộc đời mẹ quá khổ cực, đây là lúc mẹ phải được hưởng sung sướng trên đời. Con sẽ lo cho mẹ hết.
- Đã trễ rồi con ạ. Con người ai cũng có phần số, gọi đó là số mạng. Tuy mẹ không ở gần con nhưng trong tim mẹ lúc nào cũng có hình bóng của con. Mẹ lúc nào cũng dõi theo mỗi bước chân con trên đường đời... con thật là may mắn được làm người tử tế và có ăn có học... mẹ yên tâm mãn nguyện lắm rồi... Con hãy chôn mẹ gần mộ ba để mẹ chăm sóc cho ba.

Quỳnh Thy ôm mẹ khóc ngất, những giọt nước mắt tuy muộn màng nhưng thấm đượm tình yêu thương. Cuối cùng thì họ cũng được đoàn tụ nhưng trong đau đớn xót xa...

Dinh van Son